

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/150/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201011
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5821201011.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ PC - DREVCOM, s.r.o. so sídlom Oravská Polhora 1047, IČO: 44 440 812, 2/ S. L., nar. XX. X.. XXXX, bytom X. S. XXXX a 3/ Ing. František Hrubjak - STASMONT, miesto podnikania Adamovka 515, Rabča, IČO: 10848291, navrhovatelia 1/ až 3/ právne zastúpení : Mgr. Juraj Kornhauser, advokát so sídlom Na Revíne 37, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 52864651, proti odporcom: 1/ N. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S. XXX, právne zastúpený: Mgr. Igor Palider, advokát so sídlom T., E. P. č. XXX/XX a 2/ M. T., nar. XX. X.. XXXX, bytom X. S. XXXX, o na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov v rade 1/ až 3/ a odporcu v rade 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/27/2021-39 zo dňa 01. júla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III., V. v časti zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k navrhovateľovi v rade 2/ týkajúce sa výrokov I., III. a v časti zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že odporca v rade 1/ je povinný znášať právo všeobecného užívania verejnej účelovej komunikácie z r u š u j e a v tomto rozsahu konanie z a s t a v u j e a po právoplatnosti tohto uznesenia vec p o s t u p u j e Obci X. S..

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku IV. m e n í tak, že odporcovi v rade 1/ u k l a d á , aby sa na vzdialenosť menšiu než päť metrov nepribližoval k navrhovateľovi v rade 2/ do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Obvodné oddelenie Policajného zboru v Námestove pod č. ČVS: ORP-344/NO-DK-2021.

Uznesenie súdu prvej inštancie výrok V. v časti zamietnutia návrhu navrhovateľa v rade 3/ uložiť odporcovi v rade 1/ povinnosť nepribližovať sa k nemu na vzdialenosť menšiu než päť metrov p o t v r d z u j e .

Podanie navrhovateľov v rade 1/ až 3/ voči odporcovi v rade 2/ o d m i e t a .

Navrhovatelia v rade 1/ až 3/ a odporca v rade 1/ n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

Odporcovi v rade 2/ n e p r i z n á v a voči navrhovateľom v rade 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporca 1/ povinnosť zdržať sa konania smerujúceho k ohrozeniu alebo bráneniu prejazdu a prechodu navrhovateľmi 1/ a 3/, najmä zdržať sa parkovania motorových vozidiel, akýchkoľvek terénnych úprav, ktoré ohrozujú alebo brania vo výkone prejazdu a prechodu, zdržať sa umiestňovania predmetov, vytvárania zataras a prekážok na pozemkoch C KN parcela č. 12284/189 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 43 m², ktorý je evidovaný na LV č. XXX pre obec a k.ú. X. S., C KN parcela č. 12284/188 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 36 m² a C KN parc. č. 12284/190 - trvalý trávny porast vo výmere 4 m², ktoré pozemky sú evidované na LV č. XXX pre obec a k.ú. X. S., v celom rozsahu výmery uvedených pozemkov do právoplatného skončenia konania vo veci samej. (I.) Navrhovateľom 1/ a 3/ uložil, aby do 30 dni od právoplatnosti tohto uznesenia podali voči odporcovi 1/ žalobu vo veci samej, o zdržanie sa konania smerujúceho k ohrozeniu alebo bráneniu prejazdu a prechodu navrhovateľmi

1/ a 3/ cez sporné pozemky (II.) Odporcovi 1/ uložil, aby z uvedených pozemkov odstránil nepojazdný obytný automobil zn. AVIA prevažujúcej bielej farby bez označenia evidenčným číslom vozidla bez predných kolies a prednej nápravy a jednonápravový príves za traktor bez označenia evidenčným číslom, prevažujúcej farby červenej, naložený drevnou hmotou, do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia. (III.) Uložil odporcovi 1/, aby sa na vzdialenosť menšiu než päť metrov nepribližoval k odporcovi 2/ do právoplatného skončenia trestného konania ČVS: ORP-344/NO-DK-2021, vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Obvodne oddelenie Policajného zboru v Namestove. (IV.) Návrh vo vzťahu k navrhovateľovi v rade 2/ týkajúce sa výrokov I. a III., navrhovateľa v rade 3/ na uloženie povinnosti odporcovi 1/ zákazu približovania na päť metrov a návrh navrhovateľov v rade 1/ až 3/ uložiť odporcovi 1/ povinnosť znášať právo všeobecného užívania verejnej účelovej komunikácie zamietol. (V.) Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Vo vzťahu k návrhu navrhovateľov 1/ a 3/ konštatoval, že opisali rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Z výpisu z LV č. XXX pre obec a k.ú. X. S. zistil, že odporcovia 1/ a 2/ sú spoluvlastníkmi pozemku, ktorý je evidovaný ako C KN parcela č. 12284/189 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 43 m² a z LV č. XXX pre obec a k.ú. X. S. zistil, že odporcovia 1/ a 2/ sú spoluvlastníkmi pozemkov, ktoré sú evidované na LV č. XXX pre obec a k.ú. X. S. ako C KN parcela č. 12284/188 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 36 m² a C KN parcela č. 12284/190 - trvalý trávny porast vo výmere 4 m². Z výpisu z LV č. XXXX pre obec a k.ú. X. S. zistil, že navrhovatelia 1/ a 3/ sú evidovaní ako spoluvlastníci stavby s.č. XXXX - K.. Z fotodokumentácie predloženej navrhovateľmi považoval za osvedčené tvrdenie navrhovateľov, že odporca 1/ umiestnením nepojazdného vozidla a prívesu zamedzil v prístupe k stavbe vo vlastníctve navrhovateľov 1/ a 3/, keďže podľa vyjadrenia obce X. S., ktoré predložili navrhovatelia vyplýva, že sporné pozemky vo vlastníctve odporcov sú účelovou pozemnou komunikáciou, ktorá od vzniku bývalého poľnohospodárskeho družstva v X. S., založeného v roku 1976, slúžila ako jediná prístupová komunikácia k poľnohospodárskym stavbám nachádzajúcich sa v areáli družstva a po ukončení činnosti družstva účelová komunikácia aj ďalej slúži na prístup k výrobným halám, ktoré pôvodne slúžili na poľnohospodárske účely a v súčasnosti sú využívané na priemyselnú výrobu. Z týchto dôkazov mal osvedčené, že navrhovatelia 1/ a 3/ majú právo prejazdu a prechodu cez tieto pozemky vo vlastníctve odporcov, na ktorých sa nachádza účelová komunikácia. Nemá však osvedčené, že táto je súčasne verejnou účelovou komunikáciou. Podľa § 22 ods. 1 cestného zákona účelové cesty slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch. Podľa § 22 ods. 3 cestného zákona účelové cesty sa členia na verejne a neverejne. Účelové cesty v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejne. Verejnú účelovú cestu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka. Navrhovatelia tvrdili, že účelová komunikácia, ktorá sa nachádza na pozemkoch vo vlastníctve odporcov, je verejnou účelovou komunikáciou a tým pádom k nej existuje právo všeobecného užívania podľa § 6 ods. 1 cestného zákona. Z výpisu listov vlastníctva zistil, že sporné pozemky majú evidovaný spôsob využitia 18 - pozemok, na ktorom je dvor a 7 - pozemok luky a pasienky trvalo porastene trávami alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre trvalá trávny porast. Pozemky vo vlastníctve odporcov v katastri nehnuteľnosti teda nie sú evidované na využívanie komunikácie. Z obsahu návrhu aj vyjadrenia obce X. S. vyplýva, že na pozemkoch odporcov sa nachádza účelová komunikácia, ktorá zabezpečuje komunikačné potreby vlastníkov, prípadne užívateľov priemyselných objektov v areáli bývalého poľnohospodárskeho družstva v X. S. a v minulosti bola využívaná ako prístupová komunikácia k poľnohospodárskym stavbám v areáli družstva. Z týchto dôkazov nemá osvedčené, že by išlo o verejnú účelovú cestu, t.j. všeobecne prístupnú a využívanú širokou verejnosťou, ale považuje za osvedčené, že ide o neverejnú účelovú komunikáciu, slúžiacu v minulosti komunikačným potrebám poľnohospodárskeho družstva a v súčasnosti vlastníkom, resp. užívateľom priemyselných objektov, nachádzajúcich sa (zrejme v ohradenom, alebo inak uzatvorenom) areáli bývalého poľnohospodárskeho družstva. K uvedenému dospel aj na základe vyjadrenia navrhovateľov a obce X. S., že sa jedná o jedinú prístupovú cestu k objektom v areáli bývalého družstva, teda sa nenapája na žiadnu verejnú komunikáciu, ale je obmedzená výlučne na areál bývalého družstva. Zamietol ako neosvedčený návrh v časti, v ktorej sa navrhovatelia 1/ a 3/ domáhali uložiť odporcovi 1/, aby znášal právo všeobecného užívania verejnej účelovej komunikácie na svojich pozemkoch. Dospel k názoru, že pre nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti navrhovatelia 1/ a 3/ ani neosvedčili potrebu bezodkladnej úpravy pomerov - pre dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia je postačujúce, že uložil odporcovi 1/ zdržať sa zásahu do ich práva prejazdu a prechodu na základe toho, že osvedčili, že oprávnené ako vlastníci stavby v areáli bývalého družstva v X. S. užívajú neverejnú účelovú komunikáciu. Je nad rámec tejto potreby, aby sa súd v štádiu o nariadení neodkladného opatrenia zaoberal tým, či táto účelová cesta má aj charakter verejnej účelovej cesty, t.j.

či ju môže užívať aj široká verejnosť. Navrhovateľom 1/ a 3/ v tejto súvislosti uložil povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej. Vzhľadom na to, že navrhovatelia 1/ a 3/ predložili dôkazy, ktoré síce postačujú na osvedčenie ich nároku, nie však na preukázanie nároku. Až vo veci samej bude vykonané dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Časovo neobmedzene nariadenie neodkladného opatrenia by bolo neprimeraným zásahom do vlastníckeho práva odporcov k pozemkom, keď z doteraz predložených dôkazov možno konštatovať len osvedčenie nároku navrhovateľov - aj to len v časti, kde sa domáhajú zdržania zásahov do práva prejazdu a prechodu.

Pokiaľ sa navrhovatelia 1/ a 3/ domáhali uloženia odporcovi 1/, aby sa k nim nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, tak vo vzťahu k navrhovateľovi 3/ konštatoval, že z predložených dôkazov nemožno považovať jeho nárok za osvedčený. Dôkazy, ktoré boli navrhovateľmi v súvislosti s touto časťou návrhu predložené (trestne oznámenie, lekárske správy, potvrdenie o práceneschopnosti, fotodokumentácia, čestne vyhlásenia) sa týkajú len útoku odporcu 1/ na navrhovateľa 1/. Jediným dôkazom, ktorý navrhovateľ 3/ v tomto smere predložil, je jeho vlastne čestne vyhlásenie. Aj keď v rámci rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia stačí osvedčenie danosti nároku, takýto dôkaz - čestným vyhlásením len navrhovateľa 3/ nepovažuje za postačujúci ani na osvedčenie nároku. Navrhovateľ 1/ predložil na preukázanie danosti svojho nároku trestne oznámenie, ktoré podal na odporcu 1/, čestne vyhlásenia navrhovateľa 3/, svojho syna S. L., fotodokumentáciu, na ktorej je zachytené zranenie, ktoré mu údajne spôsobil odporca 1/, aj lekárske správy z ošetrenia po údajnom napadnutí odporcom 1/. Z týchto dôkazov mal osvedčený jeho nárok na ochranu pred prípadným ďalším útokom odporcu 1/. Vzhľadom na to, že navrhovateľ 1/ podal za údajný útok na odporcu 1/ trestne oznámenie, zákaz priblíženia sa odporcu 1/ k navrhovateľovi 1/ časovo obmedzil na trvanie trestného konania.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že ich žiadnej zo strán sporu nepriznal. Navrhovatelia 1/ a 3/ mali v konaní len čiastočný úspech (§ 255 ods. 2 Civilneho sporového poriadku). Pokiaľ si navrhovatelia uplatnili náhradu trov konania aj voči odporcovi 2/, voči nemu náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že ich návrh v žiadnej časti nesmeroval k tomu, že by sa domáhali určitého nároku, resp. žiadali uložiť určitú povinnosť priamo odporcovi 2/. Odporcu 2/ v návrhu uviedli len v tej súvislosti, že je spolu s odporcom 1/ vlastníkom pozemkov, na ktorých sa nachádza účelová cesta, ktorú využívajú na prístup k svojej stavbe a pozemkom. Odporcovi 2/ ako fakticky úspešnej sporovej strane však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich nepriznal.

2. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podali odvolanie navrhovatelia v rade 1/ až 3/ voči výrokom II., V. a VI. Majú za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a absentuje riadne odôvodnenie. Majú za to, že vydaním neodkladného opatrenia v znení navrhovaného výroku II, o uložení povinnosti odporcom v rade 1/ znášať právo všeobecného užívania verejnej účelovej komunikácie navrhovateľmi v rade 1/ až 3/ mohla byť dosiahnutá trvalá úprava pomerov. Tak ako v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aj v odvolaní odôvodňovali uplatňovaný nárok od účelovej komunikácie s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 1, 3 zák.č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) a že ide o účelovú komunikáciu potvrdila Obec X. S., pričom nebolo preukázané, že by sa malo jednať o neverejnú účelovú cestu, avšak v zmysle § 6 ods. 1 cestného zákona účelovú cestu môže každý užívať (bez rozdielu, či sa jedná o verejnú alebo neverejnú cestu). Zdôraznili, že sa jedná o verejnú účelovú cestu, ktorá sa nenachádza v uzavretom objekte, nikdy nebola vyhlásená za neverejnú a predmetná účelová cesta sa napája na sieť pozemných komunikácií, a to konkrétne Cestu I. triedy č. 78. Napokon za daného právneho a skutkového stavu je rozlišovania účelovej komunikácie na verejnú a neverejnú úplne bez právneho významu. Nestotožňujú sa s názorom súdu prvej inštancie, keď zamietol návrh, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti odporcovi v rade 1/ priblížiť sa k navrhovateľovi v rade 3/ na päť metrov. Vyhrážku odporcu 1/ navrhovateľovi 3/ považujú vzhľadom na útok na navrhovateľa 2/ za vzbudzujúcu obavu a netreba ju brať na ľahkú váhu. Nesúhlasia s tým, že navrhovateľ 2/ neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov v časti o zdržanie sa zásahov do práva prejazdu a prechodu, nakoľko tento nie je len vlastníkom pozemkov v objekte bývalého družstva, ale je i spoločníkom a konateľom navrhovateľa 1/ a prostredníctvom neho vykonáva piliarsku výroku. Trvajú na to, že navrhovateľ 2/ ako konateľ poverený obchodným vedením navrhovateľa 1/ a vedením zamestnancov dostatočne osvedčil bezodkladnú úpravu pomerov. Samotnú blokáciu však odporcovia začali realizovať z dôvodu, aby prinútili navrhovateľov k akceptácii a podpisu iných scudzovacích právnych úkonov k nehnuteľnostiam. Majú za to, že vytváranie takéhoto nátlaku odporcami, vrátane vyhrážok fyzickou likvidáciou a ublížením na zdraví odporcom 1/ je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhujú napadnuté uznesenie v napádanej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej

inštancie na nové konanie a rozhodnutie, poťažmo zmeniť uznesenie, prípadne aby súd prvej inštancie o podanom odvolaní rozhodol autoremedúrou v zmysle § 376 CSP. Ohľadom výroku IV. navrhujú vydať opravné uznesenie, že odporcovi 1/ sa ukladá povinnosť na vzdialenosť menšiu než päť metrov nepribližovať sa k navrhovateľovi 2/.

3. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu v rozsahu výrokov I., II., III., IV. a VI. odvolanie odporca 1/. Navrhovatelia v návrhu vyprodukovali množstvo nepravdivých tvrdení a zároveň neosvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov, preto neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a navrhuje zmeniť uznesenie, tak že návrh navrhovateľov zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nie je pravdou, že pozemky vo vlastníctve odporcov sú jedinou prístupovou cestou. Hlavný prístup do areálu bývalého družstva, a teda aj k nehnuteľnostiam navrhovateľov vedie po asfaltovej verejnej účelovej komunikácii nachádzajúcej sa na pozemkoch EKN 9696/5, 9697/1 11606/8, 9699/2, 9775, 9787 a CKN parc.č. 8187/296, 8187/297, 8187/298, 8187/172, 8187/173, EKN parc.č. 10123, 10129/2, 10132, CKN parc.č. 8187/216, 8187/217, EKN parc.č. 10133, 10134, 10135, CKN parc.č. 12284/8, 12284/153, 12284/54 a 12284/125. O uvedenej skutočnosti predložil potvrdenie obce X. S.. Uvedená komunikácia predstavovala hlavný prístup k družstvu aj v minulosti. Navrhovateľ 2/ sa s odporcami dohodli na zámene predmetných pozemkov vo vlastníctve odporcov za iné nehnuteľnosti nachádzajúce sa pod stavbami odporcov vo vlastníctve navrhovateľa 2/, z ktorého dôvodu odporca 1/ nechal vypracovať geometrický plán, avšak navrhovateľa 2/ zmaril uzavretie zámeny a bez vedomia odporcov na predmetných pozemkoch poukladal betónové panely, zakopal a osadil vodovodné potrubie. K sprejadeniu prechodu po pozemkoch odporcov preto došlo až po neoprávnenej činnosti navrhovateľa 2/ a nie je pravdou, že sa užíva širokou verejnosťou. Nesúhlasí s označením prejazdu nachádzajúcom sa na predmetných pozemkoch za účelovú komunikáciu, a to ani za neverejnú, keďže tento prejazd nebol desiatky rokov využívaný a prejazdný sa stal iba v dôsledku neoprávnenej činnosti navrhovateľa 2/. V minulosti uvedený prejazd nikdy nedosiahol intenzitu účelovej komunikácie a už vôbec nie po technickej stránke. Taktiež prejazd nemožno označiť za verejnú účelovú komunikáciu, z ktorej by bolo možné vyvodiť právo všeobecného užívania. Rovnako odporca 1/ považuje za nezákonný výrok č. IV, a to jeho zákaz priblížiť sa k odporcovi 2/ na päť metrov (zjavne mal súd na mysli navrhovateľa 2/). Navrhovatelia 2/ a 3/ opäť nepravdivo popísali skutkové tvrdenie, s cieľom vykresliť odporcu 1/ ako násilníka. Nikdy na navrhovateľa 2/ nezaútočil, nevyhrážal sa mu, nikdy sa k nemu nepribližoval a ani ho nevyhľadával. Práve naopak navrhovateľ 2/ opakovane vystupuje na nehnuteľnosti odporcu, predovšetkým do dvora nachádzajúcim sa pri rodinnom dome odporcu a odporcu osočuje, vyhráža sa mu a podniká schválnosti (napr. montážnou penou zalepil vodovodné potrubie). V súčasnosti prebieha proti navrhovateľovi 2/ priestupkové konanie, z dôvodu ublíženia na zdraví manželke odporcu 1/. navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť tak, že návrh zamietne a odporcovi 1/ prizná voči navrhovateľom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Odporca 1/ sa vyjadril k odvolaniu navrhovateľov v rade 1/ až 3/ a zotrval na svojich dôvodoch uvádzaných v odvolaní, že sa nejedná o jedinú prístupovú cestu, že navrhovatelia nepreukázali naliehavosť úpravy pomerov strán a tiež popiera, že by sa jednalo o účelovú komunikáciu. Rovnako zotrval na svojom vyjadrení ohľadne zákazu približovania sa k navrhovateľovi 2/.

5. Navrhovatelia 1/ až 3/ k odvolaniu odporcu 1/ poukazovali na to, že odporca 1/ nepopieral existenciu účelovej komunikácie na pozemkoch v jeho vlastníctve, dokonca sám predložil potvrdenie Obce X. S. o existencii účelovej komunikácie. Podľa § 6 ods. 1 cestného zákona môže účelovú cestu na zablokovaných pozemkoch využívať každý, nakoľko sa k nej viaže tzv. všeobecné užívanie. Popierajú verejnú účelovú komunikáciu označenú odporcom v odvolaní na ním označených nehnuteľnostiach, nakoľko táto nevedie k stavbe s.č. XXXX. Popierajú tvrdenia odporcu 1/ o existencii asfaltovej verejnej účelovej komunikácii nachádzajúcej sa na pozemkoch označených odporcom, a to na pozemkoch parc.č. EKN 10133, 10134, 10135, CKN parc.č. 12284/8, 12284/153, 12284/54 a 12284/125 nakoľko sa na nich nachádza manipulačný sklad. Satelitné snímky z r. 2001 a 2004 preukazujú, že to čo odporca 1/považuje za verejnú účelovú komunikáciu, nie je komunikácia vybudovaná za existencie družstva, v takom čase sa tam žiadna komunikácia ani iná cesta nenachádzala a v súčasnosti ide o manipulačný sklad. Jediná prístupová cesta a účelová komunikácia vedúca k stavbe, ako i ďalším nehnuteľnostiam navrhovateľov, je cesta, ktorú odporca 1/ zablokoval. Odporca 1/ zavádza, že po sporných pozemkoch neboli dlhodobo prejazdné a používané, o čom svedčia satelitné snímky z r. 2001 a 2004. Okrem navrhovateľov zablokovanú cestu po pozemkoch odporcov využívajú aj zamestnanci, ktorí rovnako

nemajú iný prístup k stavbe, v ktorej vykonávajú pracovnú činnosť. Navrhujú, aby bolo v celom rozsahu vyhovené ich odvolaniu.

6. Odporca 1/ v replike uviedol, že nie je pravda, že vo svojom odvolaní nepoprel existenciu účelovej komunikácie po sporných pozemkoch. Rovnako je nepravdivé tvrdenie navrhovateľov, že ním označená príjazdová komunikácia cez parc. Č. 10133 a nasl. Nevedie k stavbe navrhovateľov. Navrhovatelia uvedené prejazd pravidelne využívajú a využívali aj v minulosti, nakoľko nadrozmerne vozidlá nie sú schopné otočiť sa v prípade prejazdu cez pozemky odporcov. Predložil ortofoto mapu z r. 2010, z ktorej vyplýva, že najmenej od r. 2010 existoval prístup k nehnuteľnostiam navrhovateľov cez ním označené pozemky. Teda navrhovatelia disponujú plnohodnotným prístupom k ich nehnuteľnostiam cez EKN parc.č. 10133 a nasl. a tento prístup dennodenne využívajú. Na základe toho zotrváva na svojom odvolacom návrhu.

7. Navrhovatelia v replike uviedli, že sa nestotožňujú s tvrdením odporcu 1/, že neodkladné opatrenie bolo vydané bez potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Zopakovali všetky predtým uvedené vyjadrenia a zotrvali na tom, že jediná prístupová cesta a účelová komunikácia vedúca k stavbe ako i ďalším nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľov je tá, ktorú odporca 1/ svojich konaním zablokoval. Aj zo satelitných snímok je zrejmé, že komunikácia na zablokovaných pozemkoch je dlhodobo jedinou príjazdovou cestou k stavbe, nikdy nezanikla a vždy sa používala ako prístup k stavbe. Navrhovateľ 2/ sa ohradzuje voči tvrdeniam odporcu 1/, že práve on sa mal správať agresívne voči ostatným vlastníkom nehnuteľností v areáli družstva. Odporca 1/ sa snaží navrhovateľa 2/ vykresliť ako agresora, ktorý má údajne záznamu v trestných a priestupkových registroch, pričom uvedené ničím nepreukázal. Navrhujú rozhodnúť v zmysle ich odvolacieho návrhu. Podaním zo dňa 18.10.2021 navrhli doplniť dokazovanie o oboznámenie vyjadrenia obce X. S. z 3.9.2021, z ktorého vychádza, že na parceliach označených odporcom 1/ sa nenachádza komunikácia vedúca k stavbe s.č. XXXX, ktorá by mala byť súčasťou pozemných komunikácií podľa cestného zákona.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách § 379 a § 380 CSP a uznesenie podľa § 388 a § 387 ods. 1 CSP čiastočne zmenil a čiastočne potvrdil ako vecne správne, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

9. Odvolací súd skúmal predovšetkým, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, ktorá povinnosť mu vyplýva priamo z ustanovenia § 161 ods. 1 v spojení s § 389 ods. 1 písm. a/ CSP. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania, teda aj v štádiu odvolacieho konania.

10. Jednou z neodstrániteľných podmienok konania je právomoc, ktorá je odrazom zásady legitimity a predstavuje oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie. Civilný sporový poriadok vymedzuje právomoc súdov v § 3 a § 4, v ktorých určuje, že súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť a v zmysle odseku 2, ak sa nedostatok procesnej podmienky nepodarí odstrániť, súd konanie zastaví. Podľa § 10 CSP ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

11. Pre vyriešenie otázky, či tá - ktorá vec patrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje uplatnený nárok (predmet súdneho konania), tento vzťah dôsledne analyzovať a následne po právnej stránke správne vyhodnotiť. Pre analýzu právneho vzťahu a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti strán, tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či uplatnený nárok je vyvodzovaný

z takého právneho vzťahu, ktorý bolo možné podriaďiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v § 3 CSP.

12. V preskúmvanej veci sa navrhovatelia domáhali uložiť odporcovi 1/ jednak povinnosť zdržať sa konania, ktorým bráni navrhovateľom právo prechodu a prejazdu po účelovej ceste, ktorá sa má nachádzať na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcov, povinnosť znášať všeobecného užívania verejnej účelovej komunikácie navrhovateľmi, povinnosť odstrániť nepojazdný obytný automobil, jednonápravový prívies za traktor, ktorým zablokoval prístup cez sporné pozemky, keď na pozemkoch vo vlastníctve odporcov je vybudovaná verejná účelová cesta, a na tomto skutkovom tvrdení zotrvali aj v odvolaní, čo osvedčovali potvrdením Obce X. S..

13. Výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov štátneho odborného dozoru vo veciach pozemných komunikácií cestný zákon. Pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na a) diaľnice, b) cesty, c) miestne komunikácie, d) účelové komunikácie. (§ 1 ods. 2 cestného zákona). Účelové komunikácie slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľnosti s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch. Pre povolenie stavby účelovej komunikácie platí ustanovenie § 16 cestného zákona. Účelové komunikácie sa členia na verejné a neverejné. Účelové komunikácie v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejné. Verejnú účelovú komunikáciu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka (§ 22 cestného zákona). Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c cestného zákona na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií. Ďalšie povinnosti obciam vyplývajú z vlastníctva miestnych komunikácií (§ 3d ods. 3 cestného zákona); napr. udržiavanie miestnych komunikácií v stave zodpovedajúcom určenému účelu, vedenie technickej evidencie, zabezpečovanie informačného systému zimnej spravodajskej služby a zabezpečovanie stavebnotechnického vybavenia (§ 3d ods. 6, 8 a 10 cestného zákona). V zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) sú tieto orgány pri plnení svojich úloh aj oprávnené zakázať konanie osôb a zastaviť činnosť organizácií, prípadne zakázať pokračovanie v nej, ak ohrozujú komunikáciu alebo bezpečnosť premávky na nej. Na konanie podľa cestného zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 23 cestného zákona).

14. Z citovaných ustanovení cestného zákona vyplýva, že otázky užívania účelových ciest nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením. Navrhovatelia sa návrhom domáhajú ochrany svojho práva prechodu a prejazdu cez účelovú cestu. Ich návrh teda smeruje k úprave užívania pozemnej komunikácie, ktoré je svojou povahou verejnoprávne oprávnenie upravené osobitným predpisom. O právach a povinnostiach vo vzťahu k pozemným komunikáciám je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán, a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby.

15. K rovnakému záveru dospel už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Cdo/1385/2015 v uznesení zo dňa 6.3.2017 (ktoré rozhodnutie prešlo testom ústavnosti uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2017 sp. zn. III. ÚS 689/2017). Ústavný súd SR v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že „Úprava užívania verejnej komunikácie je svojou povahou verejnoprávne oprávnenie upravené osobitným predpisom, preto o využívaní a úprave práv a povinností vo vzťahu k verejnej komunikácii je oprávnený a povinný rozhodnúť príslušný správny orgán, a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby. Do právomoci všeobecných súdov v rámci súkromnoprávnej žaloby nespadá rozhodovanie o návrhu, ktorý sa týka využívania účelovej komunikácie, ktorá je regulovaná verejným právom.“

16. K obdobným záverom dospeli aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/195/2020, 5Cdo/60/2018, ako aj Krajský súd Košice sp.zn. 5Co/101/2020, 3Co/4/2020, Okresný súd Malacky sp.zn. 34C/62/2020.

17. Nakoľko na rozhodnutie veci o nariadení neodkladného opatrenia, pokiaľ sa jedná o uloženie povinnosti odporcovi 1/, aby sa zdržal konania, ktorým bráni navrhovateľom právo prechodu a prejazdu po účelovej ceste, ktorá sa má nachádzať na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcov, povinnosť znášať všeobecné užívanie verejnej účelovej komunikácie navrhovateľmi, povinnosť odstrániť nepojazdný obytný automobil, jednonápravový príves za traktor, ktorým zablokoval prístup cez sporné pozemky nie je daná právomoc súdu, súd prvej inštancie svoju právomoc nesprávne vyriešil, preto odvolací súd zrušil dotýkajúce sa výroky napadnutého uznesenia, v tomto rozsahu konanie zastavil a vec po právoplatnosti postúpil Obci X. S. ako orgánu, do kompetencie ktorého daná vec patrí.

18. V časti návrhu, ktorým sa navrhovateľ 2/ domáhal uloženia povinnosti odporcovi 1/, aby sa k nemu nepribližoval na vzdialenosť menšiu než päť metrov odvolací súd vyhovel, nakoľko navrhovateľ 2/ osvedčil skutočnosť, že odporca 1/ ho mal fyzicky napadnúť, jednak lekárskou správou, trestným oznámením, fotodokumentáciou, na ktorej bolo zachytené zranenie, ktoré mu mal údajne spôsobiť odporca 1/. Odvolací súd o tomto nároku rozhodoval opätovne z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď vo výroku uložil odporcovi 1/ povinnosť nepribližovať sa k odporcovi 2/ a v odôvodnení rozhodnutia (bod 6. a 7. odôvodnenia hovoril o navrhovateľovi v rade 3/. Odvolací súd má za to, že navrhovateľ v rade 2/ osvedčil nevyhnutnosť upravenie dočasne pomerov medzi odporcom 1/ a navrhovateľom 2/ do skončenia trestného stíhania, preto jeho návrhu bolo vyhovené v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP.

19. Pokiaľ sa navrhovateľ v 3/ domáhal uloženia povinnosti odporcovi 1/ povinnosti nepribližovať sa k jeho osobe, správne súd prvej inštancie konštatoval, že tento neosvedčil naliehavosť úpravy pomerov a na uvedené nepostačuje iba čestné prehlásenie navrhovateľa v rade 3/, Z týchto dôvodov v tejto časti bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené ako vecne správne.

20. K odporcovi v rade 2/ odvolací súd považuje za nutné podotknúť, že navrhovatelia sa voči jeho osobe nedomáhali žiadnej úpravy. Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Vzhľadom k tomu, že návrh žalobcov neobsahoval návrh čoho sa voči odporcovi 2/ domáhajú, jedná sa o vadu, ktorá súdu bráni pokračovať v konaní, preto podanie voči nemu odmietol.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1, 2 CSP. Navrhovatelia v rade 1/ až 3/ vo vzťahu k odporcovi 1/ a odporca 1/ vo vzťahu k navrhovateľom v rade 1/ až 3/ mali čiastočný úspech, preto v zmysle § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania. Odmietnutie podania voči odporcovi 2/ zavinili síce navrhovatelia v rade 1/ až 3/, avšak tento si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, odvolací súd v zmysle čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol priamo tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/14/2018, 5Cdo/12/2018).

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).